

El país dels somnis

DIFICULTATS DE LECTURA

- ▶ Llegir seguint les línies d'un text amb l'ajuda del dit per no perdre's fa que la lectura sigui lenta.
- ▶ Intenta llegir el text sense l'ajuda del dit. Per fer-ho, abans recorr cada línia amb la mirada fixant-te en quina paraula comença i en quina acaba.

El dia del meu aniversari es presentava enguany sense gens de gràcia. La mare era a fora, a un viatge de feina. Els padrins tenien la grip i no podien sortir de casa. I, per acabar-ho de **rematar**, a l'escola tocaven lleties i control de matemàtiques. Un panorama terrorífic!

De bon matí, després de felicitar-me amb un grapat de besades, mon pare intentà animar-me:

–No facis aquesta cara, Laura! La setmana que ve celebrarem com toca el teu aniversari. Farem festa grossa!

–Ja, però avui serà un dia normal i corrent... –vaig protestar disgustada.

El dia passà com havia de passar, lent com un caragol reumàtic. M'alegraren un poc les felicitacions dels companys, em va anar prou bé en matemàtiques i em vaig menjar les lleties sense protestar. Només faltava que em **renyassin** el dia del meu aniversari!

En sortir d'escola, mon pare m'esperava amb les claus del cotxe a la mà i un somriure misteriós als llavis.

–Preparada per a una sorpresa?

–I tant que sí! –vaig cridar–. On anam?

–Al país dels somnis... I podràs triar-ne un –contestà–. Però no

demanis més o no serà una sorpresa!

Com si fos fàcil no demanar res després d'una resposta com aquella!

Al cotxe no vaig aturar de demanar-li explicacions. Però ell no me'n donà ni una, ni mitja ni cap.

Al cap d'una estona, aparcà en un carrer que m'era desconegut i em va fer baixar del cotxe. Agafant-me de la mà, digué:

–Tanca els ulls un moment, Laura. Sense trampes!

A cegues, ben agafada de la seva mà, vaig fer uns quants passos i vaig creuar una porta.

–Ja els pots obrir –em digué el pare.

Impacient, vaig obrir els ulls i vaig **amollar** un crit:

–Mare meva!

Em trobava enmig de la llibreria més gran que havia vist en ma vida! A dreta i esquerra, des del pis fins al sostre, llibres i més llibres omplien de gom a gom les estanteries. Aquí i allà, unes escales multicolors permetien pujar fins als estants més alts, d'on penjaven ninots de personatges de conte: bruixes i fades, follets i ogres, princeses i llops, dracs i sirenes, pirates i cavallers...

Mon pare tenia raó: allò era el país dels somnis!

Vaig passar un capvespre increïble pujant i baixant escales, mirant per aquí i per allà, ficant el nas en un caramull d'històries extraordinàries i **gaudint** d'un bon grapat d'il·lustracions fantàstiques. Era molt difícil triar només un llibre entre tots els llibres, una història entre totes les històries, una aventura entre totes les aventures...

–Ai, Laura! –rigué mon pare en sentir les meves queixes–. Està bé: que siguin dos!

Quan vàrem sortir de la llibreria, mon pare em demanà, burleta:

–Què, Laura? Ha estat un dia normal i corrent?

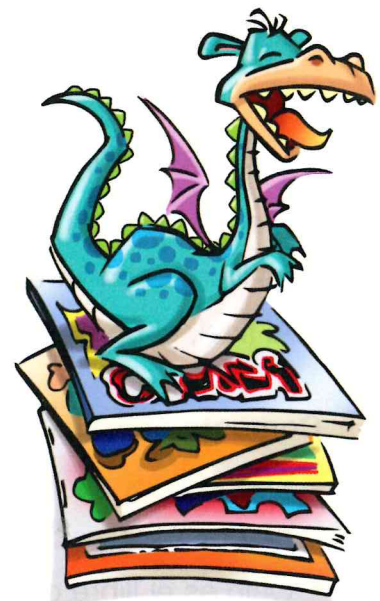
D'un bot, em vaig penjar del seu coll i li vaig dir:

–Al contrari: ha estat un dia genial!

DIFICULTATS D'ESCRITURA

- ▶ Completa amb les grafies que correspongui. Després, localitza les paraules en la lectura i comprova que les has escrites correctament.

- engua★
- persona★es
- se★mana
- ca★allers

rematar: posar fi a alguna cosa.

renyassin: diguessin que havia fet alguna cosa malament.

amollar: dir de cop.

gaudint: sentint plaer o alegria, traient profit d'alguna cosa.